

I 8a Matagalls - Granollers



Finalment ens hi hem atrevit!

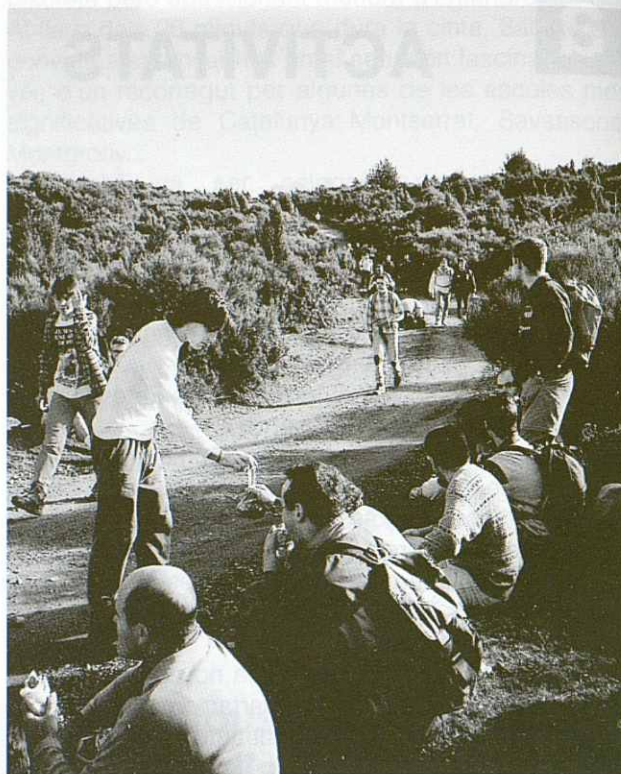
Aquest any, en la 8a edició de la Matagalls, els marxadors que ja anaven de baixada del cim del Matagalls no s'hi han trobat una gran currua de gent que els venia de cara, com fins ara era habitual, els uns bufant amunt i els altres corrents avall. Ni

tampoc els darrers que ja no podien amb la seva ànima Matagalls amunt, enguany no s'han sentit demoralitzats per les dotzenes de gent que passaven pel seu costat saltant alegrement pel camí de cara avall, mentre ells vinga a suar i a mirar enlaire, "a veure si encara falta gaire tros".

La clàssica ruta de pujada al cim del Matagalls que fins ara s'havia efectuat sempre des de Coll Formic, ha passat a la història. Aquest any, els autocars han deixat els prop de 450 participants al coll de Sant Marçal del Montseny, a l'altra banda del cim de Matagalls, esvaïnt d'aquesta manera la temptació (en la qual més d'un queia) de saltar-se el pujar i baixar (queda molt amunt, el Matagalls, des de Coll Formic!) i engegar directament cap a La Calma. La Matagalls-Granollers 1997 començava, com sempre, al cim del Matagalls, però l'ascensió al cim es feia des de Sant Marçal, donant d'aquesta manera d'aliciant de la travessia a la inevitable pujada.

Però els canvis no acaben aquí. Un cop feta la primera part del camí per La Calma, el vell itinerari prenia la desviació cap a l'esquerra per enfilarse al Sui, baixar després al Coll de Palestrins i, per fi, esmorzar, prenent tot seguit el camí trenca-cames de baixada cap a Cànoves.

Enguany, poc abans de l'acostumat revolt a l'esquerra, uns cartells indicaven la proximitat de l'esmorzar, però cap a l'altre costat, com qui se'n volia anar baixant fins a La Garriga. Les butifarres estaven esperant els afamats marxadors un bon tros abans que els altres anys (de fet, també s'havien hagut d'esforçar-se una mica més, la pujada per Sant Marçal, és menys



Caminadors arribant al Parany. Foto Alfons Garcia

dreta, però més llarga). Seguidament, les marques adreçaven els satisfets participants cap a les Carenes d'en Bosc, per acabar anant a trobar el camí que porta a Samalús. Allà els esperava la parada de la fruita, que habitualment estava també al final de la baixada, però a Cànoves.

Des d'aquest punt, la travessia del Vallès fins a Granollers, tot i que s'efectuava per camins diferents dels que s'havien seguit en anys anteriors, de fet ja no oferia sorpreses tan notables. En resum, val a dir que, de fet, la única part de l'itinerari que ha mantingut el recorregut antic, ha estat el descens del cim del Matagalls, i seguidament la travessia de La Calma, fins al punt de l'esmorzar.

Tot plegat ha representat un gran esforç de recerca de camins adequats, de noves ubicacions de controls i avituallaments, de canvis d'horaris de pas, etc., que han trencat la quotidianitat de l'organització de la Marxa, i han convertit les setmanes prèvies, i els darrers dies sobretot, en una mena de prova de reciclatge per al petit exèrcit de col·laboradors, que han hagut de rumiar un munt de noves estratègies.

El resultat final però, ha estat altament satisfactori. Descomptats evidentment la mitja dotzena de despitats que, enfeïnats a córrer o a xerrar, no devien "estar prou per la labor" de guaitar i seguir le nostres marques, la resta de participants es van declarar unànimement encantats amb el nou recorregut, que a més van disfrutar de valent gràcies al dia esplèndid que van tenir.

I fins l'any que ve!

La comissió organitzadora



El Parany (esmorzar) Foto Alfons Garcia